

Святі вогні

Микола Щербак

Ні шляху, ні стежини —
Завія, заметіль...
В лице — крихкі крижини
І вітер звідусіль.
А йти і йти ще треба
У темряві степів. . .
Та раптом — що це? — з неба,
Мов янголиний спів.
Немов блискітка — в вічі,
І в сніжній далині
Десь свят-вечірні свічі
Засяли у вікні. . .
Усім, що у дорозі,
І вдома у добрі,
Хто в щасті і тривозі
Жде світлої зорі;
Усіх, що заблудились,
Господь не забува
Всім щедро засвітились.

Святі вогні Різдва!